

Frunze Olesea, doctorandă, lector superior.

Summary

In the context of the new approaches regarding training and education of children with disabilities it is sharply felt the need to diagnose their school preparation. This article presents the results of the experiment regarding the intellectual component related to school preparation of children with blindness. The diagnostic approach in this direction will reveal two main objectives, on the one hand it will detect the actual level of school preparedness, and on the other hand it will mark the path and consistency of the correctional-developing program.

Keywords: children with blindness, preparation for school, the intellectual component.

Rezumat

În contextul noilor abordări a educației și instruirii copiilor cu CES e simțită necesitatea diagnosticării nivelului de pregătire către școală. În acest articol sunt prezentate datele experimentului de constatare cu referire la componenta intelectuală de pregătire către școală a copiilor cu cecitate. Demersul diagnostic în direcția dată va releva două mari obiective, pe de o parte se va depista nivelul real al pregătirii către școală, iar pe de alta se va proiecta calea și consistența programului corecțional-dezvoltativ.

Cuvinte cheie: copii cu cecitate, pregătirea către școală, componenta intelectuală.

Actualitatea problemei rezidă din faptul că o parte din preșcolarii orbi nu frecventează instituțiile preșcolare, în consecința instruire școlară cu acești copii trebuie începută în marea parte cu pregătirea către școală. După un șir de studii și analize teoretice a literaturii psihopedagogice speciale cu referire la structura procesului de pregătire către școală, am determinat drept patru componente ce formează fundamentul esențial al acestui proces ele fiind componenta intelectuală, componenta relațional-socială, componenta psihomotrică și componenta pedagogică (regăsită în literatură și ca *specială*). Am conceput un set de probe operative care au format o scală de evaluare a pregătirii către școală a copiilor cu cecitate. Pentru a obține rezultate veridice în cercetarea noastră s-a ținut cont de următoarele **condiții**:

- Selectarea metodelor, materialului stimulat în corelație cu gravitatea deficienței, cu particularitățile de vârstă;
- Asigurarea condițiilor externe adecvate de lumină, contrast materiale demonstrativ etc.
- Respectarea condițiilor, dozarea adecvată a timpului pentru sarcini;
- Fixarea rezultatelor cercetării în fișele de lucru;
- Crearea unui climat psihologic favorabil pentru a cointeresa pe copil utilizând elemente de joc și de competiție (condiție importantă pentru reușita unei astfel de cercetări);
- Elaborarea concluziilor referitor la nivelul pregătirii către școală;
- Înregistrarea căilor de răspuns, replicilor, analiza răspunsurilor și reacțiilor emoționale în fișa individuală a copilului.

În experimentul de constatare au participat 53 de preșcolari cu vârste 6-7 din care 15- slabvăzători, 30 - cu vederea în normă și 8 copii cu cecitate practică.

În prezentul articol vom purcede la analiza datelor obținute la prima componentă stabilită de noi - cea *intelectuală*. Prima probă a acestei componente viza definirea noțiunilor.

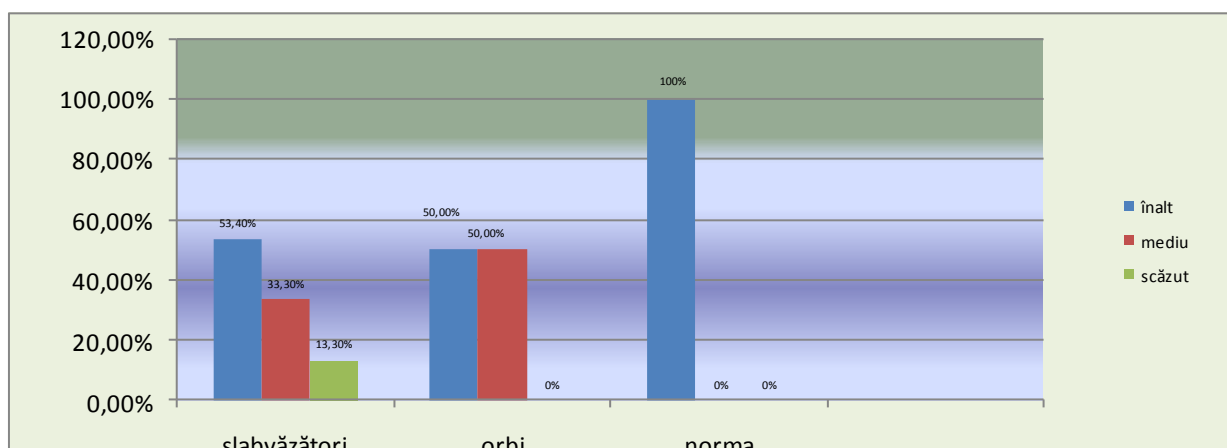

Fig. 1 Definirea noțiunilor

Datele din fig.1 ne relevă existența unui procentaj destul de neomogen între grupurile supuse testării la prima proba. Indicele de 100 % - revine *nivelului înalt* de performanță la preșcolarii cu vederea în norma, 52,4% au obținut copii slabvăzători, 50% - copii cu cecitate. 22,20% din copii slabvăzători au obținut nivel de performanță *mediu*, iar copii cu cecitate la acest nivel au obținut – 50%. Nivelul *scăzut* care s-a depistat la slabvăzători, și anume, la 12,2 % din copii se explica prin faptul, ca ei fac apel la vederea restantă și nu întotdeauna își formează noțiunea justă, copii cu cecitate sunt nevoiți să utilizeze memoria ca sursă de compensare, însă utilizând noțiunea corectă, în mare parte fără acoperire intuitivă și înțelegere semantică, acest lucru este cunoscut și utilizat în literatura de specialitate. [2]

La componenta intelectuală – *proba definirea noțiunilor* am obținut următoarea diferență statistică între rezultatele celor trei grupe experimentale: Chi-Square = 8,4, la un prag de semnificații de $p = 0,015 < 0,05$, fapt ce indică existența unor diferențe semnificative între grupuri. Pentru a identifica aceste diferențe, am comparat cu testul Mann-Whitney cele trei grupuri în pereche. Diferențele statistice evidențiate le-am reprezentat în următorul tabel:

Tabel 1 Diferențe statistice dintre cele trei grupuri la proba „definirea noțiunilor” (Mann-Whitney)

	Slabvăzători		Orbi		Norma	
	U	P	U	P	U	P
slabvăzăt	-	-	57,0	0,86	133,0	0,05
orbi	57,0	0,86	-	-	74	0,05

- comparația dintre copiii slabvăzători și copiii cu vederea în normă:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U=133,000$, $p=0,008 < 0,05$). Deci, copiii slabvăzători au performanțe semnificativ mai reduse la testul de definire a noțiunilor (media rangurilor = 16,87) față de cei cu vederea în normă (media rangurilor = 26,07).

- comparația dintre copii orbi și copiii cu vederea în normă:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U=74,000$ $p=0,039 < 0,05$). Deci, copiii orbi au performanțe semnificativ mai reduse la testul de definiere a noțiunilor (media rangurilor = 13,75) față de cei cu vederea în normă (media rangurilor = 21,03).

- comparația dintre copii slabvăzători și copii orbi:

Diferența dintre cele două grupuri nu este semnificativă statistic ($U=57,000$, $p=0,86 > 0,05$). Deci, copiii slabvăzători și cei orbi au performanțe semnificativ mai slabe la testul de definiere a noțiunilor decât cei cu vederea în normă, diferența dintre aceste două grupuri nefiind semnificativă statistic.

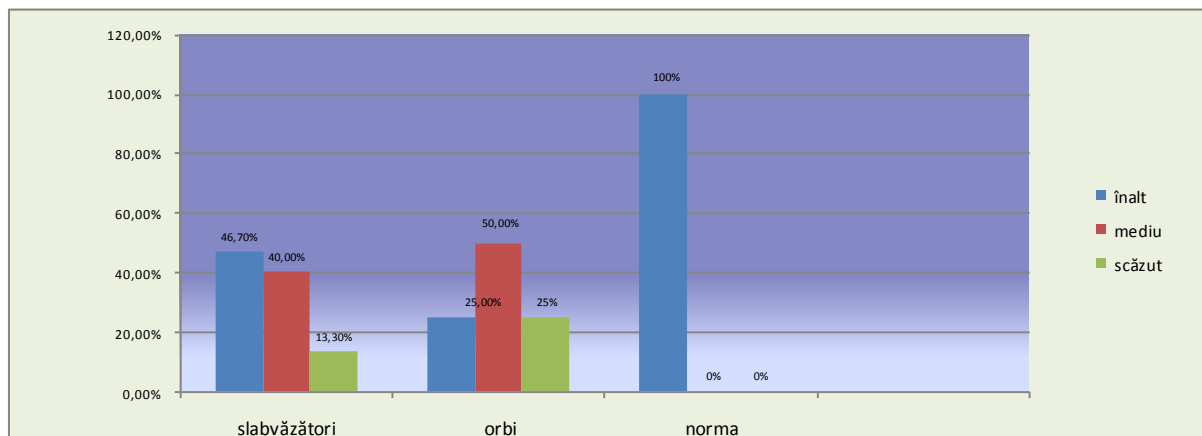

Fig. 2 Generalizarea noțiunilor

Analizând rezultatele din fig. 2 evidențiem prezența celor trei nivele înalt, mediu și scăzut la copiii cu cecitate și slabvăzători. La preșcolarii cu vederea în normă se constată nivelul înalt al generalizării și anume -100%. 46,7% - acest nivel a fost obținut de copiii slabvăzători și numai 25% din copiii cu cecitate denotă un nivel înalt al generalizării noțiunilor știute. Procentele cu referire la nivel *mediu* al performanțelor pentru această probă au fost distribuite astfel: 40%- au obținut preșcolarii cu vedere slabă și 50% cei cu cecitate. Nivelul *scăzut* a fost depistat numai la două grupe din cele trei și anume 12,20% - la copiii slabvăzători și 25% - la cei cu cecitate. Prezența procentului semnificativ al nivelului scăzut denotă existența unor impedimente cu care se confruntă preșcolarii cu cecitate în procesul operației de generalizare a noțiunilor. La operațiile de generalizare și clasificare se folosesc caracteristicile unice ale obiectelor. Iar golurile în experiența senzorială a copilului îngreunează formarea acestei operații ale gândirii.

La componenta intelectuală – *proba generalizarea noțiunilor* am obținut următoarea diferență statistică între rezultatele celor trei grupe experimentale: Chi-Square = 41,6 la un prag de semnificații de $p < 0,01$, fapt ce indică existența unor diferențe semnificative între grupuri. Pentru a identifica aceste diferențe, am comparat cu testul Mann-Whitney cele trei grupuri în pereche. Diferențele dintre cele trei grupuri sunt reprezentate în tabelul nr.2.

Tabel 2 Diferențe statistice dintre cele trei grupuri la proba „generalizarea noțiunilor” (Mann-Whitney)

	Slabvăzători		orbi		Norma	
	U	P	U	p	U	P
slabvăzăt	-	-	0,39	0,16>0,0	3,000	0,01

orbi	0,39	0,16>0,0	-	-	0,5	0,01
-------------	------	----------	---	---	-----	------

- comparația dintre copiii slabvăzători și cei cu vederea în normă:

Această diferență dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U=3,000$, $p < 0,01$). Deci, copiii slabvăzători au performanțe semnificativ mai reduse la testul de generalizare a noțiunilor (media rangurilor = 8,20) față de cei cu vederea în normă (media rangurilor = 30,40).

- comparația dintre copiii orbi și cei cu vederea în normă:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U=0,5$, $p < 0,01$). Deci, copiii orbi au performanțe semnificativ mai reduse la testul de generalizare a noțiunilor (media rangurilor = 4,56) față de cei cu vederea în normă (media rangurilor = 23,48).

- comparația dintre copiii slabvăzători și copiii orbi:

Diferența dintre cele două grupuri nu este semnificativă statistic ($U=0,39$, $p=0,16 > 0,05$).

Deci, copiii slabvăzători și cei orbi au performanțe semnificativ mai slabe la testul de generalizare a noțiunilor decât cei cu vederea în normă, diferența dintre aceste două grupuri nefiind semnificativă statistic

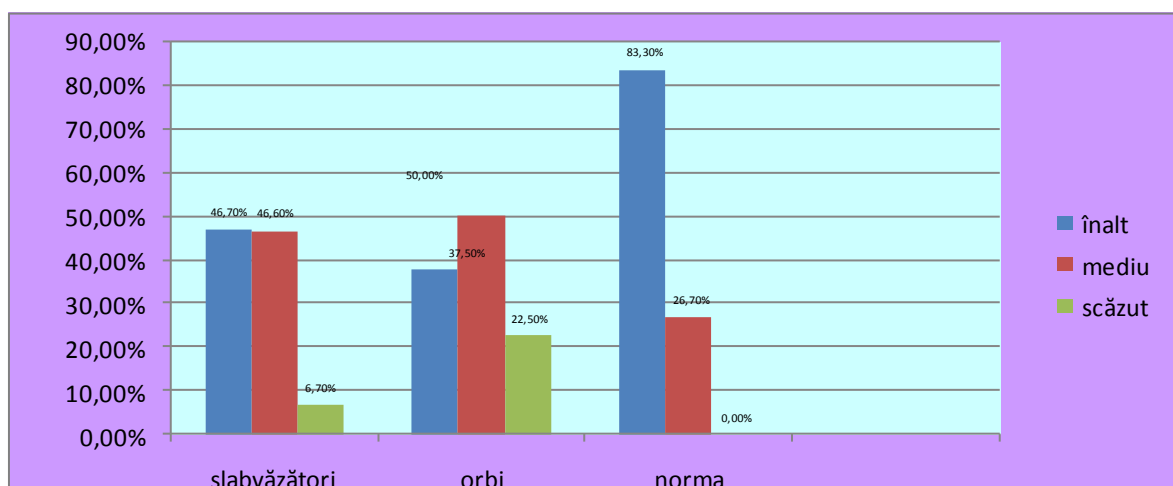

Fig. 3 Stabilirea deosebirilor

Preșcolarii cu vederea în normă au obținut cele mai bune rezultate, acestea sunt reflectate în procentele ce urmează, drept nivel *înalt* – 83,30 %, copii slabvăzători – 46,70 % iar cei cu deficiența severă de vedere – 37,30 %. De asemenea, 46,6% din copii slabvăzători au prezentat un *nivel mediu* iar 37,3% le-a revenit copiilor cu cecitate. Nivel *scăzut* de performanță au obținut 8,7% din copii slabvăzători, 22,50% din copii cu cecitate. Nivelul scăzut la copii cu cecitate poate fi datorat unui nivel real mai scăzut al abilităților intelectuale or, posibil această situație este efectul deficienței severe de vedere. Greutățile pe care le întâmpină copii în stabilirea deosebirilor reies din imposibilitatea sau dificultatea primirii rândului de informații senzoriale care și împiedică diferențierea exactă a obiectelor.

La componenta intelectuală – *proba stabilirea deosebirilor* am obținut următoarea diferență statistică între rezultatele celor trei grupe experimentale: Chi-Square = 11,5 la un prag de semnificații de $p < 0,05$, fapt ce indică existența unor diferențe semnificative între grupuri. Pentru a identifica aceste diferențe, am

comparat cu testul Mann-Whitney cele trei grupuri în pereche. Diferențele dintre cele trei grupuri sunt reprezentate în tabelul nr.3.

Tabel 3 Diferențe statistice dintre cele trei grupuri la proba „stabilirea deosebirilor” (Mann-Whitney)

	Slabvăzători		Orbi		Norma	
	U	P	U	p	U	P
slabvăzăt	-	-	52,000	0,6>0,05	131,000	0,01
orbi	52,000	0,6>0,05	-	-	57,000	0,01

- comparația dintre copiii slabvăzători și cei cu vedere normală:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic (U=131,000, $p < 0,01$). Deci, copiii slabvăzători au performanțe semnificativ mai reduse la testul de stabilire a deosebirilor (media rangurilor = 16,73) față de cei cu vedere normală (media rangurilor = 26,13).

- comparația dintre copiii orbi și cei cu vedere normală:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic (U=57,000, $p < 0,01$). Deci, copiii orbi au performanțe semnificativ mai reduse la testul de stabilire a deosebirilor (media rangurilor = 11.16) față de cei cu vedere în normă (media rangurilor = 21.60).

- comparația dintre slabvăzători și orbi:

Diferența dintre cele două grupuri nu este semnificativă statistic (U=52,000 $p=0,6 > 0,05$). Deci, copiii slabvăzători și cei orbi au performanțe semnificativ mai slabe la testul de stabilire a deosebirilor decât cei normali, diferența dintre aceste două grupuri nefiind semnificativă statistic.

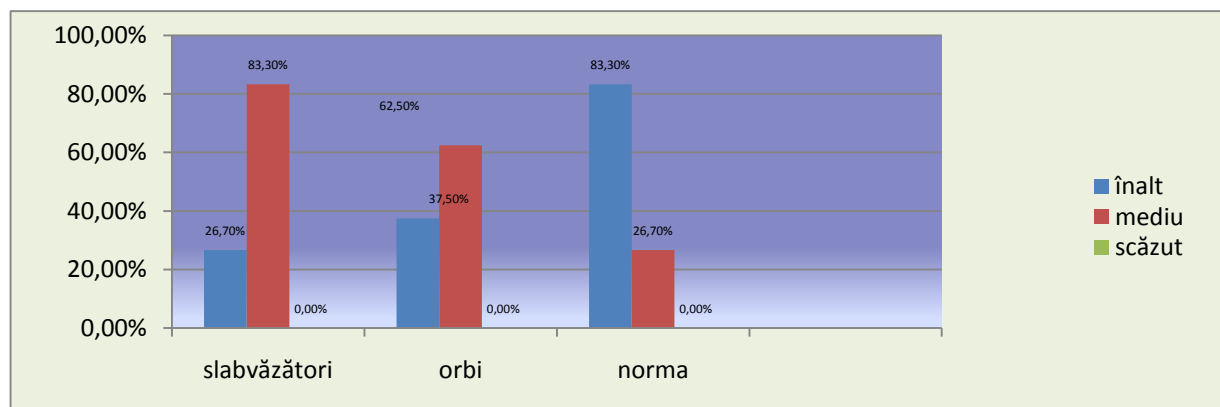

Fig. 4 Stabilirea asemănarilor

Datele prezentate scot în evidență că nivelul *înalt* al performanțelor la proba de asemănări revine în următorul mod: 98,8% - la copiii cu vederea în norma, 26,7%- la copiii slabvăzători și numai 12 % - la cei cu cecitate. Procentul cel mai ridicat s-a constatat la copiii orbi 50% - rezultat jos la proba asemănarilor. Copiii nevăzători analizează și sintetizează cu multă ușurință materialul care li se da în formă de descriere verbală. Însă compararea este mult mai dificilă, ea se realizează în dependență de caracteristici neevidențiate sau generale ale obiectelor. La preșcolarii cu cecitate imaginile formate vizavi de obiecte deseori conțin numai caracteristici secundare ale obiectelor ceea ce de fapt poate denatura realitatea.

La componenta intelectuală – *proba stabilirea asemănărilor* am obținut următoarea diferență statistică între rezultatele celor trei grupe experimentale: Chi-Square = 14,9 la un prag de semnificații de $p < 0,05$, fapt ce indică existența unor diferențe semnificative între grupuri. Pentru a identifica aceste diferențe, am comparat cu testul Mann-Whitney cele trei grupuri în pereche.

Tabel 4 Diferențe statistice dintre cele trei grupuri la proba „stabilirea asemănărilor” (Mann-Whitney)

	Slabvăzători		orbi		Norma	
	U	P	U	p	U	P
slabvăzăt	-	-	51,500	0,54>0,0	95,500	0,01
orbi	51,500	0,54>0,0	-	-	65,500	0,01

- comparația dintre slabvăzători și cei cu vedere normală:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U= 95,500$, $p < 0,01$). Deci, copiii slabvăzători au performanțe semnificativ mai reduse la testul de stabilire a asemănărilor (media rangurilor = 14,37) față de cei normali (media rangurilor = 27,32).

- comparația dintre orbi și cei cu vedere normală:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U= 65,500$, $p = 0,01 < 0,05$). Deci, copiii orbi au performanțe semnificativ mai reduse la testul de stabilire a asemănărilor (media rangurilor = 12,63) față de cei normali (media rangurilor = 21,33).

- comparația dintre slabvăzători și orbi:

Diferența dintre cele două grupuri nu este semnificativă statistic $U= 51,500$, ($p=0,54 > 0,05$). Deci, copiii slabvăzători și cei orbi au performanțe semnificativ mai slabe la testul de stabilire a asemănărilor decât cei normali, diferența dintre aceste două grupuri nefiind semnificativă statistic.

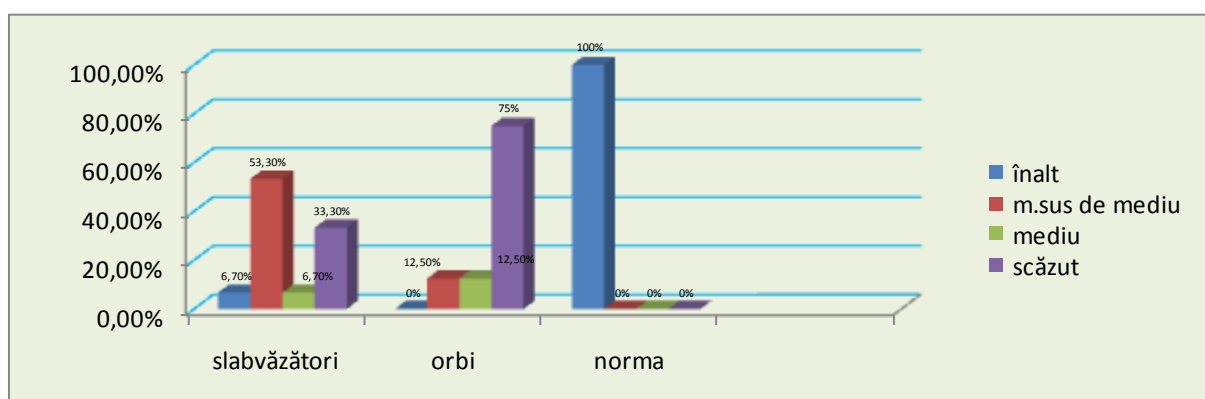

Fig. 5 Gv-Iyrasek

La această probă cel mai înalt punctaj de 24 de puncte și mai mult au fost obținute de 100% din copii cu vedere în norma. Analiza cantitativă a datelor la aceasta probă ne permite să remarcăm diferențele existente între gândirea verbală la copii slabvăzători și cei cu cecitate. Un *nivel mai sus de mediu* au acumulat 52,2% din copii slabvăzători, 12,5% din copii cu cecitate. Ne atrage atenția nivelul cel mai jos a gândirii verbale care a fost cel *mediu* depistat la - 12,5% din copii cu cecitate. Acest procent ne indică *necesitatea*

stimulării și exersării aspectelor gândirii verbale la preșcolarii orbi care e solicitată în situații - problemă prevăzute de programa școlară. Diferențele statistice obținute la acesta proba dintre cele trei grupuri sunt reprezentate în tabelul nr.5.

**Tabel 5 Diferențe statistice dintre cele trei grupuri la proba „Gv-Iyrasek”
(Mann-Whitney)**

	slabvăzători		Orbi		Norma	
	U	p	U	p	U	P
slabvăzăt	-	-	33,000	0,08	0,00	0,01
Orbi	33,000	0,08 >	-	-	0,00	0,01

- comparația dintre slabvăzători și cei cu vedere normală:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U=0,0$, $p < 0,01$). Deci, copiii slabvăzători au performanțe semnificativ mai reduse la proba Gv-Iyrasek (media rangurilor = 8,00) față de cei normali (media rangurilor = 30,50).

- comparația dintre orbi și cei cu vedere normală:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U=0,0$, $p < 0,01$). Deci, copiii orbi au performanțe semnificativ mai reduse la proba Gv-Iyrasek (media rangurilor = 4,50) față de cei normali (media rangurilor = 23,50).

- comparația dintre slabvăzători și orbi:

Diferența dintre cele două grupuri nu este semnificativă statistic ($U=33,000$, $p=0,08 > 0,05$). Deci, copiii slabvăzători și cei orbi au performanțe semnificativ mai slabe la proba Gv-Iyrasek decât cei normali, diferența dintre aceste două grupuri nefiind semnificativă statistic.

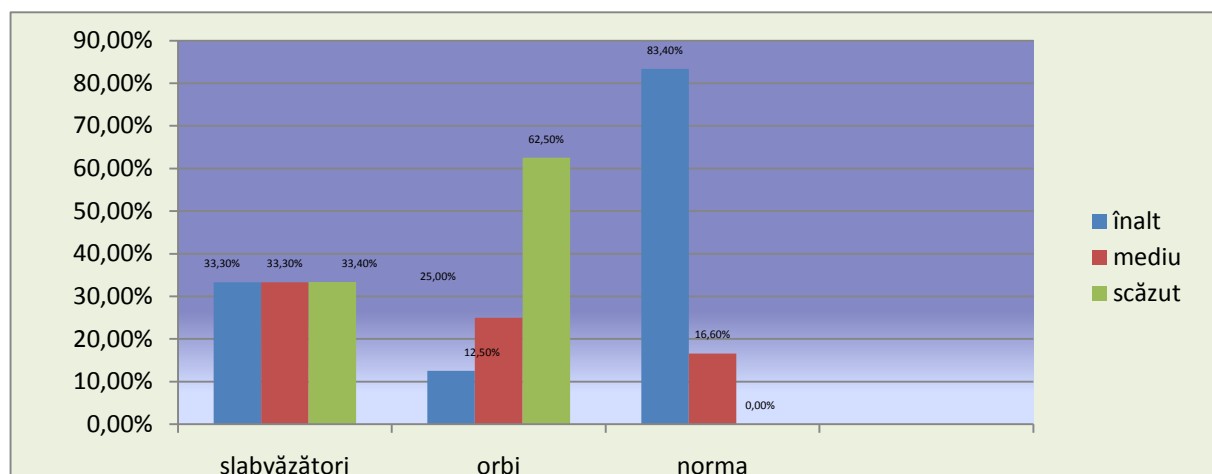

Fig. 6 Probă de limbaj

Cercetarea limbajului ne-a permis să obținem următoarele date: nivel *înalt* la proba de limbaj au obținut - 34,5% din copii cu vederea în norma, 20,37% - din copii slabvăzători și numai 11,13% - din copii cu cecitate. Nivelul *mediu* a fost constatat în următorul mod : 16,6 % din copii cu vederea în norma, 22,20%- din copii slabvăzători și 12,5% din preșcolarii cu cecitate.

Limbajul ca dimensiune diagnosticată de noi prin această proba demonstrează capacitatea de operare cu noțiunile la nivel categorial. La copii orbi se constată un decalaj destul de pronunțat între nivelul reprezentărilor și nivelul vocabularului. Aceste discrepanțe sunt descrise și în literatură de I.M.Zemtova (1973), L.I.Placsina (1982), T.N. Sviridiuc (1984), B.K. Tuponogov (1996), iar aceasta sărăcire a conținutului noțiunilor generează utilizarea formală a multor cuvinte. Lipsa vederii condiționează aprioric prezența unui vocabular mai redus, lipsa înțelegerii totale a sensurilor cuvintelor, prezența verbalismului.

Insuficiența interacțiunii cu mediu înconjurător limitează formarea limbajului la copii orbi ceea ce este reflectat și în datele cercetării. Despre acesta ne vorbesc procentele obținute la nivelul scăzut – 62,5% de copiii cu cecitate și 22,5% de copiii slabvăzători.

La **proba de limbaj** am obținut următoarea diferență statistică între rezultatele celor trei grupe experimentale: Chi-Square = 18,7 la un prag de semnificații de $p < 0,05$, fapt ce indică existența unor diferențe semnificative între grupuri.

**Tabel 6 Diferențe statistice dintre cele trei grupuri la proba „limbaj”
(Mann-Whitney)**

	slabvăzători		Orbi		Norma	
	U	p	U	p	U	P
Slabvăzătorii	-	-	35,500	0,11>0,0	101,0	0,01
Orbi	35,500	0,11>0,0	-	-	17,500	0,01

- comparația dintre slabvăzători și cei cu vedere normală:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U=101,0$, $p < 0,01$). Deci, copiii slabvăzători au performanțe semnificativ mai reduse la proba de limbaj (media rangurilor = 14,73) față de cei normali (media rangurilor = 27,13).

- comparația dintre orbi și cei cu vedere normală:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U=17,500$, $p < 0,01$). Deci, copiii orbi au performanțe semnificativ mai reduse la proba de limbaj (media rangurilor = 6,69) față de cei normali (media rangurilor = 22,92).

- comparația dintre slabvăzători și orbi:

Diferența dintre cele două grupuri nu este semnificativă statistic ($U=35,500$, $p=0,11 > 0,05$). Deci, copiii slabvăzători și cei orbi au performanțe semnificativ mai slabe la proba de limbaj decât cei normali, diferența dintre aceste două grupuri nefiind semnificativă statistic.

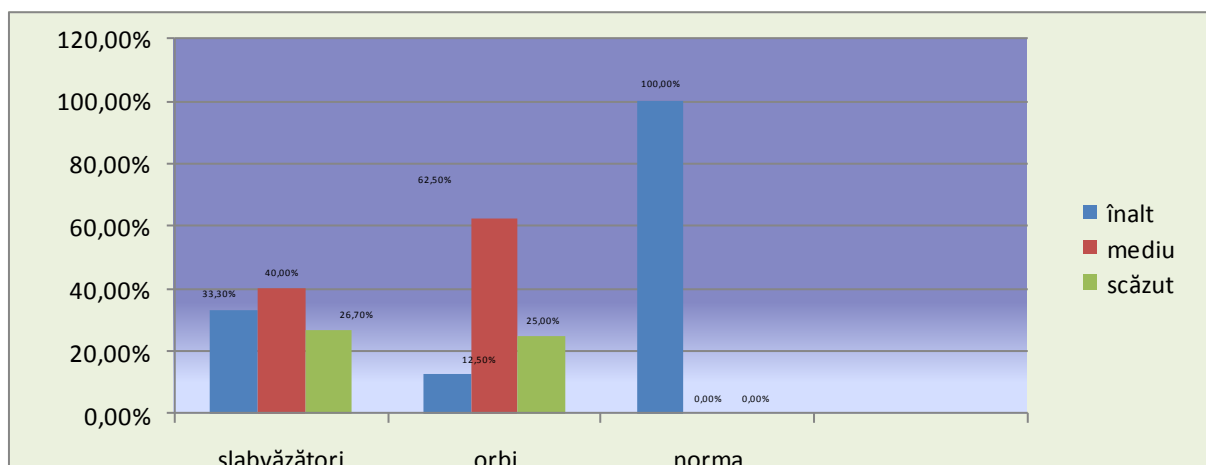

Fig. 7 Raport gândire-limbaj

Analiza cantitativă a datelor a acestei probe ne permite să remarcăm - nivelul *scăzut* la 27,7% din copiii slabvăzători, 25% din copiii orbi, iar nivelul jos la copiii cu vederea în normă nu s-a constatat. Preșcolarii mari, cu vedere în normă și cei slabvăzători, răspund bine la solicitările acestei probe, constatăm o relație complexă între noțiuni și utilizarea lor. Copiii cu vedere în normă posedă un grad *înalt* al raportului gândire-limbaj – 98%, la copiii slabvăzători se constată 40%, iar la copiii cu cecitate 12,5%. Din cei 8 copiii orbi incluși în experiment 4 copii nevăzători operau corect cu noțiunile despre obiecte și fenomene; generalizau și abstractizau la nivel superior, dar când li se cerea să descrie conținutul generalizării și abstractizării exprimate fie nu cunoșteau acest conținut, fie îl prezentau greșit sau cu lacune. Noțiunile, judecățile, raționamentele, pot fi corecte sub raportul generalizărilor verbale, dar formale în ce privește suportul concret. Din această cauză la copiii orbi apare decalajul între primul și al doilea sistem de semnalizare, care și conduce la *verbalism*.

La proba de raport gândire – limbaj am obținut următoarea diferență statistică între rezultatele celor trei grupe experimentale: Chi-Square = 24,2 la un prag de semnificații de $p < 0,01$, fapt ce indică existența unor diferențe semnificative între grupuri. Diferențele dintre cele trei grupuri sunt prezentate în tabelul nr.7

**Tabel 7 Diferențe statistice dintre cele trei grupuri la proba „gândire- limbaj”
(Mann-Whitney)**

	Slabvăzători		Orbi		Norma	
	U	P	U	P	U	P
slabvăzător	-	-	40,500	0,28>0,0	58,000	0,01
Orbi	40,500	0,28>0,0	-	-	20,000	0,01

- comparația dintre slabvăzători și cei cu vedere normală:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U=58,000$, $p < 0,01$). Deci, copiii slabvăzători au performanțe semnificativ mai reduse la proba de raport gândire – limbaj (media rangurilor = 11,64) față de cei normali (media rangurilor = 27,57).

- comparația dintre orbi și cei cu vedere normală:

Diferența dintre cele două grupuri este semnificativă statistic ($U=20,000$, $p < 0,01$). Deci, copiii orbi au performanțe semnificativ mai reduse la proba de raport gândire – limbaj (media rangurilor = 7,00) față de cei normali (media rangurilor = 22,83).

- comparația dintre slabvăzători și orbi:

Diferența dintre cele două grupuri nu este semnificativă statistic ($U=40,500$, $p=0,28 > 0,05$). Deci, copiii slabvăzători și cei orbi au performanțe semnificativ mai slabe la proba de raport gândire – limbaj decât cei normali, diferența dintre aceste două grupuri nefiind semnificativă statistic.

În urma analizei datelor obținute putem conchide:

- Cecitatea, în sine, nu duce la diminuarea dezvoltării gândirii, și, respectiv, a ceea ce numim „*intelență globală*”, în pofida unor particularități ale funcționalității acestor structuri psihice;

- Prin limbaj, - care este achiziționat și dezvoltat la nevăzători în manieră *normală*, - deficientul vizual dispune de un instrument simbolic și conceptual de primă importanță grație căruia pot să se actualizeze potențialitățile cognitive pe care cecitatea – prin atingerea senzorială – nu le-a compromis.

- Deficiența vizuală, *de regulă nu afectează procesele superioare de cunoaștere.*

Or, în măsura în care își exercită rolul compensator, gândirea deficientului vizual are șansa unei dezvoltări întru totul normale, în raport cu potențialul intelectual al fiecărui copil. [4].

Astfel, rezultatele cercetării acestei componente confirmă datele din literatura de specialitate ce indică particularități ale proceselor cognitive în condițiile cecității la preșcolarii mari.[3] Procentajul scăzut la aceste probe denotă un șir de probleme specifice a căror cauză principală rămâne a fi – golul în sfera cunoștințelor senzoriale, concrete. Aceste neajunsuri trebuie înlăturate prin exerciții instructiv-educative.

Probele analizate anterior vizează aspectele comportamentului cognitiv, contribuind la un demers coerent de stabilire a unor particularități de dezvoltare a proceselor cognitive în legătură cu defectul vizual.

Bibliografia :

1. Mitrofan N. Testarea psihologică a copilului preșcolar. În : Revista de psihologie școlară, vol. I, nr. 1/2008, editura. Asociația Națională a Psihologilor Școlari. p. 14-18
 2. Салмина, Н. Г. Диагностика и коррекция произвольности в дошкольном и младшем школьном возрастах / Н. Г. Салмина, О. Г. Филимонова - М, 1999.-
 3. Свиридюк, Т. П. Подготовка слабовидящих детей к школе / Т. П. Свиридкж- М.: Просвещение, 1981.
 4. Barraga N. Perspectives on Working with Vissually Impaired Person World-Weide: Looking Forward// Journal of Visually Impaired&Blindness// January.- 1989, 1-p.83.
- Primit 24.02.2015